הקומץ רבה פרק שלישי מנחות לא.

מסורת הש"ס

ג) כלים פ"ח מ"ח, ב) מכשירין פ"ב מ"ב, ג) תוספתא דמקוואות פ"ה ה"ב, ד) מ"ב יח מיתקון דאורייתא ודרבנן זו הגי נמוקב פרש"י ותמהני זו הגי נמוקב דהמפקיר חזי שפיר מן הפטור מדאורייתא. עיין הפטיר מדאורייתא ופ"ק פירוש רש"י ד"ה הכא ה) [שבת כה ע"ב ד"ה הכי"ת, ו) [נזיר מז. ב"מ קח.], ז) [כלים פט"ו מ"ח], ח) [כלים פט"ו מ"ח], ט) ב"ל עמי', י) ב"ק מ"ז, כ) עיין ב"ק [ופ"ע מעט מיהיכן עמ'. ד"ה שמן], ל) ומחיב. ב"ק, מ) ובכר יש קנין לגמרי לפטר פוטר לקמן פ"ד ד"ה ויש קנין בפ"ק. ב"ק ג"ל ובכר יש קנין בפ"ק כו', נ) [ועי' פיטר תוספות ב"מ פח. ד"ה מבוחמת].

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה נמדדת וכו' לתמרי ב"ב ד"ס ע"ו ותם. כלים: (ב) ר"ח שמן וכו' מקום הוא ספ"ד: (ג) ר"ח לין ריש וכו' מפקפק בה והוה מצה וכו': (ד) באי"ד ופירוש השבל הלזו לפ וכו': (ה) באי"ד מ"ה ומשני קסבר: ולפ"ב מ"ה ומשני קסבר:

גליון הש"ס

גמ' קח לי מן השוק. מ' גמ"ח לי קח נ"ב ע"ב מום. כלי: תוס' ד"ה קסבר כו' רש"ם ד"ה. ע"ו מגילה דף יט ע"ב בתוספ' תמן ד"ה ר"י:

מוסף רש"י

מבחוץ. דרומן מאחר כאילו כולו מן עומצת כתוך כלי גדול ואם מחזיק לותר כלי מ' סאה טהורה השידה ואפ"פ שהיא לוגה מחזקת מ' סאה. דקסבר אף עובדי נמדד עמה (שבת מד.). אין קנין ביד עכו"ם להפקיע מיד מעשר. אם קנה עכו"ם קרקע מתן קנינו קני להפקישה מקומאה אלא מתחיל בתעשר ויפרסל ואח"כ יפקיר (נזיר מז.).

קכב א ב מיי' פ"ג מהל' טומאת כלים הלכה ד וה"ג כר"ש שזורי ורבי הנפש כמ"ש:
קלא ב ד מיי' פ"ח מהל' טומאת אוכלים הל' יט ופ"ט הל"ח ועיי' בהשגות ובכ"מ ובס"ק:
קלא ה מיי' פ"ח מהל' מחוסרי הלכה י' [ופ"ב מהל' כלים ה' מיז] טוש"ע יו"ד סי' שלח סעיף ג:

שיטה מקובצת

א) מבפנים את חללה שאם חללה מחוקה מ' סאה [שהורה]. מבחוץ משלשלין כל השידה בתוך כלי גדול אלא מים ואם היא מפלת מן המים מ' סאה טהורה ואם לאו [שמאה]: ב) נמדד עמה ר' יוסי אומר אלו ואלו מודין כר'. קשה לפרר' הרי"ר שמואל היאך אפשר דפודה ב"ש דעובי רגלים נמדדין (בהא) [ממה] הא אמר נמדדת מבפנים ומצא בפירושים ישנים במסכת שבת [תלי' יוסין לא נחלקו ב"ש וב"ה: ג) ר"ש שזורי עיין שו"ת מהר"ם סי' א': ד) קסבר רוב עמי הארץ מעשרין הן והשאר נסתק: ה) קסבר אין קנין כו' וא"ת כיון דס"ל אין קנין אלמא ס"ל דפירות העכו"ם פוטר דדריש דינוך ולא דיגון עכו"ם וא"כ אמאי לא א"ל קח מפירות שפירחו עכו"ם [דפטור] מדאורייתא וחייב מדרבנן כי האי ר"ל דלא דמי להני כל כך כמו אלו דמייתי ה"נ המ"ל ולימא ליה קח מפירות שנורעו בעציץ שאינו נקוב דאינו חייב [אלא] מדרבנן ולא פריך מינה משום דלא דמי ה"נ אמרינן במירוח העכו"ם וא"ת אמאי לא א"ל יצבור נורעו לתרומ ולעשר מינה ובית כדאמרי' לעיל ר"ל [דאה"נ] אלא שלא היה רוצה להפריש עליו אלא כשיעור המבל שהיה מעורב ואם היה צריך להפריש מכל המעורב כאילו היה בולו [מבל נפור] ונמצא מפסיד להרבות בתרומה ליתן לכהן: ו) כלי ואין מטלטלין מלא ורוקק בשק ואין: ז) דרואין כאילו היה חלל משלים לכותים: ח) למ"ד דלאו: ט) מדאורייתא דרוב ע"ה מעשרין והרי"ן הפטור מדאורייתא הסי"ד ואח"כ מה"ד ולימא ליה קח: י) ברוו כמתצה: יא) מדאורייתא דקא בטל: יב) יוצאה (דף ס"ו) שהן ותיבת פירש נסתק: יג) ריטא הרטב והחלב והנרסיון בזמן שהן משקה טומאת הרי הן תחילה פי' הרוי משקה קדשו: יד) תיבות וסבר יש קנין לעכו"ם דאינו פוטר נסתק: טו) רצ"ע אי פירות עיין ר"ש בפרק ד' מפרה דפ"ה:

נמדדת מבפנים. (ט) לתמרין התם[ה] כוותת הקה וכוותת הקנים וכוי פסיפה לולכמדדרים ושידה תיבה ומגדל שמחזיקים מ' סאה נלח שהן כוריים ביצה יצאו מחורת כלי [ו] ואין מקבלין טומאה: **שידה נמדדת מבפנים.** אם מחזיק חללה כוריים טהורה: **מכחוץ.** עובי הנסרים נמדד עמה דרוחין [ז] אילו היה חלל מבפנים היה משלים לכוריים: **עובי הרגלים.** הרגלים עביס יותר מן הנסרים: **לזכוז.** מקנרת סביב לפיהם: **וביניהם.** לחוחו לחיר שבין הרגלים שהיס נמדד לחל לחמרי רואין כאילו שוהים יורדין עד סוף הרגלים: **עפה.** מקום חשוב הוא: **שמן מחילה לעולם.** בין שנטמא נחמ טטומאה או בלחחון או בשני הוי חילו לחחון דקי"ל (מפחים דף יד:) כל הפוסל חת החרומה מטמח מסקין להיות מחילה ושמן משקה (ב): **יין לא.** נחמיה. ליין מי חיכא למ"ד [ח] לחו משקה הוא: **אלא אימא ר"ש שזורי אומר יין.** ולא שמן ודכא דלא הוו משקין ולהך קמ"ר מינה הלכה כר"ש: **נפערב לי טבל.** דמחי כחולין ולא יכול להפרים ממנו מפני חולין המעורבין בו ותע"ג דלמחי לא מיחייב מדאורי' כשנעשר אפילו הכי הואיל ומיחייב מדרבנן הוה ליה מן חולין הפטור על טבל החייב: **קח מן הסוף.** למחי מעם לחרך לחוי עמי פטור מדאורייחח על הפטור לחורייחח [ט]: **ולימא קח מן העובד כוכבים.** דפטור מדאורייחח ומייב מדרבנן: **אין רוב עמי הארץ מעשרין.** אלא מפקינן (י) כהו [י] מחנה על מחנה הילכך חיכא למימר המעובד נחעשר חה לא נחעשר חי עמי חיפכח כך שמעמי ומקיש לי ת"כ כשלוקחה מן העובד כוכבי עמי שמא ע"ה זה שמכר פירות (כ) הללו לא עשרן והוה ליה מן פטור על החיוב. ונראה בעיני שהטבל הזה טבל גמור היה וכיון שנתערב בחולין בטל למדאורייתא, מד נחרי בטל והוה ליה פטור מדאורייתא ורבנן הוא דאמור ואמור מדקאמר ליה [ויקרא יח] מכל מלי עך ולא כחיב כל מלי עך ומדאיצטריך קרא למיעוטי טומאת מדרש דכל המטמא במדרש מטמא טומאת מת כדתנן בפ' קיימן (נדה מט.), והיינו טעמא משום דאיכא עשוי להטמא מדרש מלא לירד בו ולעלות. מ"כ: **אימא** ר"ש שזורי **אומר יין.** פי' יין לווקא ולא שמן ודכא והקשה ר"ת הכא פפקיק כר"ש שזורי וכבל דוכחת מטמא קחמת דהש"ס דשמן חשיב משקה בפ"ק דשבת (דף ח.). גבי מפני מה בוצרין בטהרה ואין מוסקין בטהרה וכמסכת מכשירין (פ"ו מ"ד) (ר"ת) דחשיב משקה מכשירין יין ושמן וכפ' חבית (שבת דף קמד:) גבי מוכל השמן שבעבה מסקין יין ושמן וכפ' חבית (שבת דף קמד:) גבי מוכל השמן ובפ"ק דפסחים (דף יד: ושם) גבי הוסיף ר"ע מיימיו של כהניס לו בפ"ק (דף יא:) ומיהו דגזרינן משום בעלי כיסין בעובד כוכבים שלקח מישראל כו' והא דגזרינן משום בעלי כיסין בעובד כוכבים שלקח מישראל ט'. מ"ר:

שידה דתנן בית שמאי אומרים נמדדת בפנים בו'. בפ' כירה (שבת דף מד:) ושם פי' בקונטרס דשידה היא מרכבת נסיס וקשה לת"כ למה לי מדידה דכמיומדים למדרש לא בעינן מיטלטל מלא וריקן לחפי' פטורי כלי עץ המיומדים למדרש מדרש כדמוכח בנכוכוחת בפ' על מלי מומין (דף לח.) לחמרינן בהגך דמזו למדרסות ללא מיחקוק לשק ועוד קשה כין למיטמא מדרש מיטמא טמא מת כדחניא בפ' כא שימן (נדה דף מט.) כל המיטמא מדרש מיטמא טמא מת שלמה חגן כמס' כלים (פי"ח מ"ב) דשידה מללת בחהל המת וכפ' כירה (שבת דף מד:) מייחי לה בגמרא (ומיין ניחומין) וכן מוכח בגיור בפרק כהן גדול (דף נה.) לחינה עשויה למרכבת מדש לחמרינן הנכנס לחרן העמים בשידה מיכה ומגדל כו' וקחמר התם כיון דלא שכיחא לא גזרו ביה רבנן משמע דלא שכיחא ליכנס בה ובגלה קשה מפינה פרק ר"ע במסכת שבת (דף פג:) דחניא רבי חניגא חומר בגלמדנה משק מה שק מיטלטל מלא וניקן כו' ומחמי הא עשויה למדרס שבכנסים בה בני מדש ו"ל דחיירי בספינות גדולות שניקרן עשויות לתת לחוכן פרקמטיא ולא למיטת למדרס ועוד נרחה לחפי' עיקרו של חלק דחתי להעניר בני מדש מעיר לעיר וכן שידה למרכבת נשים לא חשיב מדרס כיון דלא עבידא להיות נשען עליה אלא נלכת ממקום למקום מיהי דהוה לחוקמיון טהורין כפ' נמה משה יוחנן (שבת דף סו:) פירש בקונט"ר בלעז שהולכים עליהן ניחות הגשמים ולא דמי לעגלה של קטן [בסוף פרק שני] דבילה (דף כג:) דטעמא מדרס ומיהו ר"ח פירש לחוקטמים מקיי"ם גדולות שהולכין עליהן כליגים לחיחום וחין טחחין מדרס כיון לחין עשויות להטמא מדרס מיהי הוה לסוף מסוף דטמעט בפרשא ויהי כיום השמיני סולם וקולב וניחומיה ומטרה מדכחי' [ויקרא יח] מכל מלי עך ולא כחיב כל כלי עך ומדלימה טטמא מת כדחנן בפ' קיימן (נדה מט.), והיינו טעמא משום דאיכא עשוי להטמא מדרס מלא לירד בו ולעלות. מ"כ: **אימא** ר"ש שזורי **אומר יין.** פי' יין לווקא ולא שמן ודכא והקשה ר"ת הכא פפקיק כר"ש שזורי וכבל דוכחת מטמא קחמת דהש"ס דשמן חשיב משקה בפ"ק דשבת (דף ח.). גבי מפני מה בוצרין בטהרה ואין מוסקין בטהרה וכמסכת מכשירין (פ"ו מ"ד) (ר"ת) דחשיב משקה מכשירין יין ושמן וכפ' חבית (שבת דף קמד:) גבי מוכל השמן שבעבה מסקין יין ושמן וכפ' חבית (שבת דף קמד:) גבי מוכל השמן ובפ"ק דפסחים (דף יד: ושם) גבי הוסיף ר"ע מיימיו של כהניס לו בפ"ק (דף יא:) ומיהו דגזרינן משום בעלי כיסין בעובד כוכבים שלקח מישראל כו' והא דגזרינן משום בעלי כיסין בעובד כוכבים שלקח מישראל ט'. מ"ר:

אשידה [השידה] ב"ש אומרים נמדדת מבפנים ובית הלל אומרים מבחוץ ומודים אלו ואלו שאין עובי הרגלים ועובי הלבזבזין נמדד ר' יוסי אומר מודים שעובי הרגלים ועובי הלבזבזין נמדד וביניהן אין נמדד ר"ש שזורי אומר אם היו רגלים גבוהות טפח אין ביניהן נמדד ואם לאו ביניהן נמדד רב נחמן בר יצחק אמר אין דתנן רבי מאיר אומר שמן תחלה לעולם וחכ"א אף הרבש ר"ש שזורי אומר אף היין מכלל דת"ק סבר יין לא אימא רבי שמעון שזורי אומר יין תניא אמר ר"ש שזורי פעם אחת נתערב לי טבל בחולין ובאתי ושאלתי את רבי טרפון ואמר לי לך קח לך מן השוק ועשר עליו קסבר דאורייתא ברובא בטל ורוב עמי הארץ מעשרים הן והוה ליה כתורם מן הפטור על הפטור ולימא ליה לך קח מן העובד כוכבים קסבר אין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר והוה ליה מן החיוב על הפטור איכא דאמרי אמר ליה לך קח מן העובד כוכבים קסבר יש קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר והוה ליה מן הפטור על הפטור ולימא ליה קח מהשוק קסבר אין רוב עמי הארץ מעשרין שלח ליה רב יימר בר שלמיא לרב פפא הא דאמר רבין בר חיננא אמר עולא א"ר חנינא הלכה כר"ש שזורי ולא עוד אלא כל מקום ששנה רבי שמעון שזורי הלכה כמותו אף בנתערב ליה טבל בחולין אמר ליה אין אמר רב אשי אמר לי מר זוטרא קשי בה ר' חנינא מסורא פשיטא מי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com